

Charkov mění pravidla hry

 zvedavec.news/komentare/2022/09/9321-charkov-meni-pravidla-hry.htm

Pepe Escobar

16.9.2022 Komentáře Témata: NATO, Ukrajina 1242 slov

Jedná se o existenční válku. Pepe Escobar píše, že je to záležitost „když neudeříš, zemřeš“.

Války se nevyhrávají pomocí psychologických operací. Zeptejte se nacistického Německa. Přesto bylo k nevíře sledovat, jak média NATOstánu v Charkově unisono škodolibě hovoří o „ráně palicí, která vyřadila Putina“, „Rusové jsou v průšvih“ a různých nesmyslech.

Fakta: Ruské jednotky se stáhly z území Charkova na levý břeh řeky Oskol, kde jsou nyní zakopány. Linie Charkov-Doněck-Lugansk se zdá být stabilní. Krasnyj Liman je ohrožen, obléhán přesilou ukrajinských sil, ale ne smrtelně.

Nikdo – dokonce ani Maria Zacharovová, současná ženská obdoba Herma, posla bohů – neví, co má ruský generální štáb (RGS) v tomto i všech ostatních případech v plánu. Pokud tvrdí, že ano, lže.

Za současného stavu lze s dostatečnou mírou jistoty usuzovat, že linie Svjatogorsk-Krasnyj Liman-Jampol-Belogorovka může se současnými posádkami vydržet dostatečně dlouho, dokud nebudou moci vtrhnout čerstvé ruské síly a zatlačit Ukrajince zpět za linii Severský Donec.

Rozpoutalo se peklo – prakticky – ohledně toho, proč se Charkov stal. Lidové republiky a Rusko nikdy neměly dostatek mužů na obranu 1000 km dlouhé fronty. Celé zpravodajské kapacity NATO si toho všimly – a profitovaly z toho.

V těchto osadách nebyly žádné ruské ozbrojené síly: pouze Rosgvardie, a ty nejsou vycvičeny k boji s vojenskými silami. Kyjev zaútočil s převahou přibližně 5:1. Spojenecké síly ustoupily, aby se vyhnuly obklíčení. Neexistují žádné ztráty ruských vojáků, protože v oblasti nebyly žádné ruské jednotky.

Pravděpodobně se jednalo o jednorázovou událost. Kyjevské síly pod vedením NATO prostě nemohou opakovat akci nikde v Donbasu, v Chersonu nebo v Mariupolu. Ty všechny jsou chráněny silnými, pravidelnými jednotkami ruské armády.

Je prakticky jisté, že pokud Ukrajinci zůstanou v okolí Charkova a Izyumu, budou rozprášeni masivním ruským dělostřelectvem. Vojenský analytik Konstantin Sivkov tvrdí, že *„většina bojeschopných formací ozbrojených sil Ukrajiny je nyní uzemněna (...) podařilo se nám je vylákat na otevřené prostranství a nyní je systematicky ničíme.“*

Ukrajinské síly pod vedením NATO, přeplněné žoldáky NATO, strávily šest měsíců hromaděním vybavení a rezervováním vycvičených prostředků právě pro tento charkovský okamžik – zatímco jednorázové jednotky byly posílány do masivního mlýnku na maso. Bude velmi těžké udržet montážní linku značných prvotřídních prostředků, aby se něco podobného podařilo znovu.

Příští dny ukáží, zda Charkov a Izjum souvisejí s mnohem větším tlakem NATO. Nálada v EU kontrolované NATO se blíží zoufalé řadě. Existuje velká pravděpodobnost, že tato protiofenzíva znamená, že NATO nadobro vstupuje do války, přičemž projevuje dosti chabé věrohodné popírání: jejich závoj – falešného – utajení nemůže zakrýt přítomnost „poradců“ a žoldáků v celém spektru.

Dekomunizace jako de-energizace

Speciální vojenská operace (SVO) se koncepčně netýká dobývání území jako takového: jde, nebo dosud šlo, o ochranu ruskojazyčných občanů na okupovaných územích, tedy o demilitarizaci a

denacifikaci.

Tento koncept se možná brzy změní. A právě do toho zapadá spleť a ošemetná debata o mobilizaci Ruska. Přesto ani částečná mobilizace nemusí být nutná: to, co je potřeba, jsou rezervy, které spojeneckým silám řádně umožní krýt týlové/obránné linie. Tvrdí bojovníci typu Kadyrovova kontingentu by nadále hráli útočnou roli.

Je nepopiratelné, že ruská vojska ztratila strategicky důležitý uzel v Izyumu. Bez něj je úplné osvobození Donbasu podstatně těžší.

Ale pro kolektivní Západ, jehož mršina se krčí v obrovské simulakrové bublině, je mnohem důležitější PSYOP (psychologická operace) než drobný vojenský pokrok: proto ta škodolibá radost nad tím, že Ukrajina dokázala vyhnat Rusy z celého Charkova za pouhé čtyři dny – zatímco na osvobození Donbasu měli šest měsíců a neudělali to.

Na Západě tak převládá názor, který horečně podněcuje experti na PSYOP, že ruská armáda dostala „ránu palicí“ a jen těžko se z ní vzpamatuje.

Charkov byl přesně načasován – generál Zima je za rohem, ukrajinská otázka již trpěla únavou veřejného mínění a propagandistická mašinérie potřebovala impuls, který by podpořil mnohamiliardovou krysí linii zbrojení.

Přesto Charkov možná donutil Moskvu přidat na číselníku bolesti. To se stalo prostřednictvím několika dobře umístěných pánů Kinžalů, kteří opustili Černé a Kaspické moře, aby předložili své vizitky největším tepelným elektrárnám na severovýchodě a ve střední části Ukrajiny (většina energetické infrastruktury se nachází na jihovýchodě).

Polovina Ukrajiny náhle přišla o elektřinu a vodu. Zastavily se vlaky. Pokud se Moskva rozhodne vyřadit všechny hlavní ukrajinské rozvodny najednou, stačí několik raket a ukrajinská energetická síť

bude zcela rozbita – a „dekomunizace“ získá nový význam: deenergetizace.

Podle odborné analýzy „pokud dojde k poškození transformátorů 110-330 kV, pak je téměř nikdy nebude možné uvést do provozu (...) A pokud se to stane alespoň na pěti rozvodnách najednou, pak je vše v háji. Doba kamenná navždy.“

Ruský vládní úředník Marat Baširov byl mnohem barvitější: „Ukrajina se řítí do 19. století. Pokud nebude energetický systém, nebude ani ukrajinská armáda. Jde o to, že do války přišel generál Volt a po něm generál Moroz (“mráz“).

A tak se možná konečně dostáváme na území „skutečné války“ – jako ve známém Putinově výroku, že „jsme ještě nic nezačali“.

Definitivní odpověď od RSG přijde v nejbližších dnech.

Opět se rozhořela vášnivá debata o tom, co bude Rusko dělat dál (RGS je koneckonců nevyzpytatelná, kromě Jody Patruševa).

RGS se může rozhodnout pro vážný strategický úder typu dekapitace na jiném místě – jako změnu tématu k horšímu (pro NATO).

Může se rozhodnout pro vyslání většího počtu vojáků na ochranu frontové linie (bez částečné mobilizace).

A především může rozšířit mandát SVO – přejít k totální destrukci ukrajinské dopravní/energetické infrastruktury, od plynových polí po tepelné elektrárny, rozvodny a odstavení jaderných elektráren.

Vždycky to může být kombinace všech výše uvedených možností: ruská verze *Shock and Awe* – vyvolání bezprecedentní socioekonomické katastrofy. To už Moskva telegrafovala: můžeme vás *kdykoli a během několika hodin* vrátit do doby kamenné (kurzíva autora). Vaše města přivítají generála Zimu s nulovým vytápěním, ledovou vodou, výpadky elektřiny a žádným spojením.

Protiteroristická operace

Všichni sledují, zda „centra rozhodování“ – jako v Kyjevě – brzy navštíví Kinžál. To by znamenalo, že Moskva už toho má dost. Siloviki určitě ano. Ale ještě tam nejsme – zatím. Protože pro eminentně diplomatického Putina se skutečná hra točí kolem oněch dodávek plynu do EU, té mrňavé hříčky americké zahraniční politiky.

Putin si je jistě vědom, že vnitřní fronta je pod určitým tlakem. Odmítá však i částečnou mobilizaci. Dokonalým ukazatelem toho, co se může stát v zimě, jsou referenda na osvobozených územích. Mezním datem je 4. listopad – Den národní jednoty, památný den zavedený v roce 2004 místo oslav Říjnové revoluce.

Po připojení těchto území k Rusku by se jakákoli ukrajinská protiofenzíva kvalifikovala jako válečný akt proti regionům začleněným do Ruské federace. Každý ví, co to znamená.

Nyní je možná bolestně zřejmé, že když proti vám Západ vede válku – hybridní i kinetickou, se vším všudy, od masivních zpravodajských informací po satelitní data a hordy žoldáků – a vy trváte na vedení mlhavě definované speciální vojenské operace (SVO), můžete se dočkat nepříjemných překvapení.

Status SVO se tedy možná brzy změní: nejspíše se stane protiteroristickou operací.

Jedná se o existenční válku. Je to záležitost „když neudeříš, zemřeš“. Americkým geopolitickým/geoekonomickým cílem je, řečeno na rovinu, zničit ruskou jednotu, nastolit změnu režimu a vydrancovat všechny ty obrovské přírodní zdroje. Ukrajinci nejsou nic jiného než potrava pro děla: v jakémisi zvráceném remaku Historie jsou moderní obdobou pyramidy lebek, kterou Timur zabetonoval do 120 věží, když v roce 1401 srovnal se zemí Bagdád.

Pokud se RSG probudí, bude možná zapotřebí „úder kladivem“. Spíše dříve než později budou rukavice – sametové i jiné – sundány. Konec SVO. Vstupte do války.

The Kharkov Game-Changer vyšel 13.9.2022 na Strategic Culture Foundation. Překlad v ceně 518 Kč Zvědavec.

Známka 1.3 (hodnotilo 113)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

20 příspěvků
(20 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF